

Bir ieđin Hikayesi

– BūşraNazlı · 16 Haziran 2022

Hüzün makamında bir kırmızının
Şarkısı alıyor kulaklarımda
Duyduklarım kaleme ağlıyor
Ben bir çiçeđin ađdına...

Lalin, kokusunu kelebek kanadına asmış bir çiçeğin hikayesi
Yüzünü rüzgarın seyrinde yaşlandırmış bir kadının şiiri...
Seni kimse bilemeyecek ařıklardan bařka
O řarkı çalarken kulaklarda
. . .

Kırılgan ellerimde biriken bir duayı yazıyorum
Adı kavuřmak olan her řeyden biraz uzak
Adı aşk olan her şeye biraz yakın
Tüm zıt anlamlarını bize saklamış řu dünyada
Asla yazılamayacak bir cümlesin
Çünkü sonun yok senin
Sonsuzluđusun tüm bildiklerimin...

Bir ocuk parkını andırır benim sana dair dūřündüklerim
Salıncakları
Suları
Ve gökyüzünü...
Ellerinden ellerime sinen kokuya
ocuk gülüřü derim belki ya da toprak kokusu
Yađmurdan sonra buram buram yayılan
Yayıldıka aşklaşan...

Oysa Lalin, bu şarkının makamı hüzün
Ařk kavuřmamaktır, der eskiler
Ben Lalin derim
Eskiler meşk der vuslatımıza
Ben yazılamayacak dūř derim

Yitik bir düşün belki de gözlerin...

.
. .

Şimdi mavi saçlı bir göğün
Şiiri yazıyor avuçlarımda
Kalemim gördüklerime sarılıyor
Ben senin kırmızılığına...

Büşra Nazlı
Haziran'2022